

På Stockholmsbesök 1996

Southern Syncopaters Pajazz

- 1) Third rail, 2) Go, Joe, go, 3) Hot notes,
- 4) Tennessee lazy, 5) Rhythm of the day,
- 6) White ghost shivers 7) St Louis hop,
- 8) Stop kidding, 9) Feelin' no pain.

Egen prod. Insp i Enskede den 9 juni 2006.

Torbjörn Larsson tp, vo, Jan-Olle Malm tp, Peter Södergren tb,
Patrik Nilsson kl, sop, alt, Rolf Andersson kl, sop alt,
Per-Olof Nilsson kl, sop, ten, Torgny Salö p,
Paul Strandberg ban, Klas Ottosson sous, Markus Sandberg d.

Kapellmästare Torgny Salö utnämner denna juniafton i sydvästra Stockholm till sin och bandet mest fantastiska, med sex storband i farten. Ja, storband betyder då inte Stan Kenton- eller ens Thore Ehrling-format utan "tre brass och tre saxar". Eller mer, stundtals. Men Kustbandet var på plats, och Torgny fick höra talas om entusiastiska ord från Bent Persson, Göran Lind m fl. Och här är det renodlad 20-talsjazz som gäller.

- Ja, Paul gästspelade på banjo, liksom BasKlas på blåsbas; den senare hade sina Syncopaters (med -o-) på plats och är alltså inte identisk med stockholmske Klas, "Bas-Otto". Paul bandade också bandet, och det klingar lite väl mycket banjo i början, innan han hade flyttat ner mikrofonen från notstället. Vi noterar att Torgny är en baddare på att leta fram 20-talsnoter och själv svara för arren där tryck-arr inte stått att finna. Vartill han är en trevlig presentatör. Bandet klingar fenomenalt autentiskt och är en fröjd för vänner av den härliga gammelsorten. På plattan har titlarna på melodierna 4) och 5) råkat kastats om.

- 1) Rapp start där ensembleklngen slår en direkt. "Third rail" (tredje spåret) syftar nog inte på Stockholms T-banas debatt om en utbyggnad av "midjan" kring Gamla stan, däremot, av någon anledning, på den strömförande skenan i landets egna T-banor.
 - 2) Nya, raska tag med mest ensemblespel. Trivsamt.
 - 3) Versen spelas två gånger, ett chorus klarinettrio förgyller arret.
 - 4) En slow-stump ur dansbandet Coon-Sanders' repertoar. Trumpet-Torbjörn sjunger väl.
 - 5) En högeligen udda melodi (Russ Gormans orkester 1925): Fjärran, i huvudtemat, är dur- och moll-treklanger; här råder plus-ackord med lite dim-krydda (dvs ackord av idel stora resp små terser) och sätter myror i huvudet på vanliga lyssnare. Medan rytmen är normal "of the day". En riktigt kul krydda i repertoaren. Inte att undra på att Kustbandet undrade vad detta var för band.
 - 6) Ännu en snabb rackare (från 1920) med lite "spökinslag" i saxtrion. 16 takter trombonsolo fröjdar oss.
 - 7) Än en rapp 20-talare med ett par chorus pianosolo resp klarinettrio. Omväxling råder.
 - 8) En snabb tricksig rackare med bl a 32 takter alt-solo.
 - 9) Mera knepigheter i en låt som några minns från Bucktown Five (med Muggsy Spanier 1924).
- Dags att pusta ut efter en spännande räcka genuina 20-talare i Enskede år 2006. God spis garanteras.